

denne Tilføining maaffee laa den Tanke til Grund, at alle Embedsmænd, som have forsikret deres Enten Overlevelsesrenter, skulde danne en egen Klasse udenfor den almindelige, saaledes at de Embedsmænd, som ifølge deres Helbreds Veskaffenhed meget vel kunde opnaae Forsikring efter de almindelige Regler, kunde i Tiden komme til at bære en forøget Risiko ogsaa for de Embedsmænds Vedkommende, som ikke havde en fyldestgjørende Helbredstilstand. I saa Fald kan jeg ikke nægte, at Sagen bliver meget betænkligere, og det forekommer mig lidet usseligt, at dette Spørgsmaal først er fremkommet ved tredie Behandling; thi, naar det virkelig skulde kunne blive Meningen af denne Tilføining, at alle Embedsmænd saaledes skulde staae fælles Risiko og betale en Præmie, der rettede sig efter denne Risicos Størrelse, uden Hensyn til den Enkelte, saa vil det være et stort Spørgsmaal, om det ikke var rettere, at § 8 i Loven reent blev udeladt, saa at Forholdet blev saaledes, at, naar en Embedsmænd ikke havde en saadan Helbredstilstand, at han, ifølge de almindelige ved Livsforsikringen antagne Regler, kunde faae sit Liv forsikret, skulde han slet ikke have nogen Ret i saa Henseende. Det vilde dog vistnok være meget betænkligt at paalægge alle øvrige Embedsmænd, hvis Helbredstilstand er saaledes, at de kunne faae Livsforsikring tegnet efter de almindelige Regler, blot fordi de ere tvungne Interessenter, skjøndt de meget godt kunde blive frivillige, da at betale en højere Præmie. Det vilde derfor være mig meget kjær, om en af de ærede, Forslagsstillere vilde udtale sig om, hvad der tilsigtes ved dette Endringsforslag.

Frolund: Ja, der tilsigtes netop det, som den ærede Finansminister yttrede Frygt for, idet det jo ved denne Lov befales, at Embedsmændene skulle gjøre disse Indskud og være Interessenter af denne Kasse; men ved Siden deraf er der ikke befalet, at Embedsmændene skulle skaffe ligesaa betryggende Sundhedsattester som Andre; derved forekommer det os, at de andre Interessenter let udsættes for at blive bebyrdede ved Embedsmændene, og derfor finde vi det rigtigst at stille disse i en egen

Klasse og lade dem betale indbyrdes de muligte større Procenter.

Finansministeren: Men saa maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saa er der for det Første ved det, som den ærede Forslagsstiller ansøgte, Intet opnaaet; thi jeg har vel kunnet tænke mig, at noget Saadant var tilstigtet ved Lovforslaget; men det staaer der ikke, og der staaer navnlig Intet udtrykkeligt om den særskilte Risiko, som skulde løbes, skal angaa alle Embedsmænd eller blot de Embedsmænd, hvis Helbredstilstand ikke er saaledes, at de ifølge de gjældende Regler vilde kunne blive optagne som frivillige Interessenter. Men under alle Omstændigheder maa jeg gjentage, at, naar der tilsigtes saameget derved, maa jeg særdeles beklage, at dette Forslag først nu er fremkommet; thi meget hellere end at indlade mig paa at tvinge samtlige sunde og raske Embedsmænd, som kunde være frivillige Interessenter, til at bære denne Risiko for de ikke raske Embedsmænd, kunde jeg ønske, at hele § 8 faldt borti, hvilket blot vilde medføre, at en Embedsmænd, som ifølge sin Helbredstilstand ikke kunde antages som frivillig Interessent i Livsforsikrings-Anstalten, heller ikke kunde blive tvungen Interessent, og at altsaa hans Enke maatte give Afkald paa den Forsørgelse, som Staten ellers havde tilstigtet at skaffe Embedsmænds Enten ved Forsørgelseslivrente, Noget, som vel vilde kunne være meget betænkligt, men som dog ligger nærmere end at paalægge hele Embedsstanden en forøget Risiko alene for deres Skyld, hvis Helbredstilstand ikke er fyldestgjørende.

Frolund: Jeg tilligemed flere have ogsaa stemt imod § 8, og vilde have den ud; men det kunde vi ikke opnaae. Naar der, efter den ærede Finansministers Mening, ikke i Forslaget skal ligge, at vi bestemt vilde have det mulige Tab fordeelt paa Embedsmændene alene og beregnet dem en mulig højere Rente aarlig, saa skal jeg blot i Almindelighed dertil bemærke, at der dog i ethvert Tilfælde opnaaes Noget ved Forslaget. Naar Regnskabet føres separat og bliver saaledes fremlagt aarligt, saa vil man jo Tid efter anden ved de kommende Rigsdage kunne tage under Overveelse, om der ikke maatte være Anledning til at paaligne